

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ СЕВЕРНОБАЧКОГ ОКРУЖНОГ ОДБОРА

-бесплатан примерак-
(Бр. 31)

БРОЈ 1156, ГОДИНА XI
СУБОТИЦА, СЕПТЕМБАР 2000.

РАЗГОВОР СА НИКОЛОМ ЛАЛИЋЕМ, КАНДИДАТОМ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ - ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ ЗА ПОСЛАНИКА У ВЕЋЕ ГРАЂАНА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У ИЗБОРНОЈ ЈЕДИНИЦИ 5 - СУБОТИЦА

НИКОЛА ЛАЛИЋ, приступио је Радикалима средином 1991. Већ следеће године као активиста Месног одбора у Бајмоку, предложен је за одборника Скупштине општине Суботица и са већином гласова становника насеља Рата победио своје супарнике и постао одборник (до 1996). Истакавши се у страначком раду изабран је у руководство Општинског одбора Суботица, а затим и у руководство Окружног одбора

(1996). Председник Окружног одбора Српске радикалне странке Севернобачког региона постао је 1997. године. По расписивању избора 2000. г. у одређеном року (август 2000) предложен је као кандидат Српске радикалне странке – др Војислав Шешељ за посланика у изборној јединици 5- Суботица у Веће грађана Савезне скупштине Савезне Републике Југославије. Кандидатура г-дина Лалића је повод за овај разго-

У ОВОМ БРОЈУ:

КАНДИДАТИ СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ
СТРАНКЕ –
ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
ЗА ПОСЛАНИКЕ
У ВЕЋУ ГРАЂАНА
САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ
ЈУГОСЛАВИЈЕ
У ИЗБОРНОЈ ЈЕДИНИЦИ
5 СУБОТИЦА

НИКОЛА ЛАЛИЋ

СТЕВО ЦВИЈЕТИЧАНИ
ДЕЈАН РАДОВАНОВИЋ

ИЗВОД ИЗ ПРОГРАМА
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ
СТРАНКЕ

РЕГИОНАЛНИ РАЗВОЈ

СОЦИЈАЛНА
ПОЛИТИКА

ПРАВО
НАЦИОНАЛНИХ
МАЊИНА

вор, кроз који ће се представити својим страначким колегама и бирачима уопште.

Шта очекујете на предстојећим изборима?

На предстојећим изборима, Српска радикална странка очекује добре резултате, односно победу. Странка има разлога да очекује добре резултате. Знамо, да је народу доста политичке и јавашлука. Сада има шансе да

бира најбоље. Кажем, зато најбоље што иза Српске радикалне странке ни појединца не постоји ни једна корупционашка афера. Нисмо свуде гледано по местима, али смо ушли у владу на свим нивоима и нигде се не може показати прстом да се радикал дотакао неких криминалних радњи. Радикали се не љубе у врат него у образ. За цело време свог постојања, остали смо чиста образа. Народ то зна, и сада му је пружена шанса да то јавно каже, својим учешћем на изборима. Уласком у Владу успели смо реализовати део свог програма и све што смо урадили показало се добро. Много тога наши бирчи још нису схватили па има и критике. Критику сматрамо добронамерном јер смо одговорно народу. Да нам је програм добар успели смо да докажемо на примеру Земуна. И, које год следеће место укаже поверење српским радикалима, не треба да се сели у Земун, Земун долази тамо где нам се укаже поверење. Земунски радикали су испунили обећање из 1996. године. Изградили многе километре пута и водовода, помогли у обнови школа и здравствених објеката и ако то није у надлежности локалних власти. Па, сваки грађанин ове земље када прође Земуном, прочита нешто о њему, с правом каже да је за кратко време много учињено. Народу нудимо власт која ће поштовати и доносити праве законе. Нудимо власт која неће бити корумпирана. Нисмо гласали за споразум да НАТО уђе на Косово и Метохију и већ се показало да смо били у праву.

Шта радите у осталим местима и градовима?

Тамо где учествујемо у власти боримо се колико је то могуће за права и праведна решења.

Нема вас на мостовима?

Нас нема само пред камерама, али допринос у изградњи земље је велик. Нису то заслуге само оних што стоје пред камерама. Радикале су заменили обични људи, појединци, радници и то на предлог др. Војислава Шешеља. Ми не градимо сада пред изборе. Земун градимо четири године, средствима општинског буџета. То је права предизборна кампања. Ништа се није градило дона-

торством.

Да ли ће Томислав Николић победити?

Свако ко учествује на изборима жели да победи и ми рачунамо на победу, с пуним правом. Томислав Николић се доказао као добар и поштен човек, а и политичар. Важно је знати да је Томислав Николић стабилна личност. То је гено богатство које је наследио од својих предака. Доказ у свему томе је да наступајући на суботичкој телевизији (Супер Тв) није имао ни једно провокативно питање од стране грађана. Значи, Суботичани су га са уважавањем пажљivo слушали. То је прави председник државе.

Шта би применили из Вашег програма у Суботици, да ли можда решење градског грејања које већ више година уназад локална самоуправа није у стању да реши?

Ја не знам, јер нисам у могућности да користим услуге градске топлане. По мени, присутан је проблем што се грејање плаћа по квм. стана, или по броју ребара радијатора. А, то све контролишу топлане. Прегледавају вам радијаторе, одређују неке контролоре и доживљавате непријатности уместо да се поставе мери-чи топлотне енергије па колико се потроши толико се и плати. Топлотна енергија би се користила рационалније, а резултати свега тога: задовољство корисника, мање расипање енергије, мањи трошак топлане. Ве-рујем да би многи потрошачи прихватили да сами учествују у куповини калоримера, то би им се сигурно брзо отплатило. Треба се борити за увођење природног гаса, нарочито у ређе насељеним местима. Свако до-маћинство ће рационално користити гас, поготово када постоје мерачи потрошње. Свако индивидуално чување енергије уједно је и уштеда држави. За месне заједнице које немају решено грејање преко топлане као што је: Ђурђин, Жедник па и цела општина Мали Иђош. Једино је решење удруживање средстава буџета и грађана. То би се брзо отплатило. Важан фактор у овим местима, као финансијери, су фирме. Трајно удруженi могу брзо завршити посао за добро државе и грађана, а у дана-

шњим условима то је једино решење.

Уређење пијачног простора?

Пијаца као комунална делатност је огледало сваког места, а јако важан извор средстава. Не треба се чудити што су се спориле Тржница и Скупштина општине Суботице, које газдовају пијачним простором. Овде је извор средстава велик а контрола утрошка мала. Ми радикали гледамо то на другачији начин. Све локације одређене за пијацу треба дати на лицитацију заинтересованим правним и физичким лицима. Суботичка пијаца котира добро у односу на ближе окружење што се тиче хигијенско-санитарних услова, али се не може упоредити са Бајмоком и Чантавиром која се чисти одмах по завршетку рада и не чека се да ветар однесе смеће. Ту се види домаћинско газдовање и понашање.

Шта ће бити са 29 Новембром и са 1200 радника који су тамо радили?

Случај 29 Новембра а и доста других фирм у овом региону је интересантан. Политика и економија увек иду заједно, без обзира колико се ми трудили да то не буде тако. За то постоји изрека да циљ оправдава средства. У 29 Новембру највише су страдали радници. Нанете су огромне штете широј заједници, од сељака који је гајио стоку за ту фабрику до државе. А, мали део људи је полако вукао корист и упропаштавао предузеће. Политика се дебело мешала, под изговором да је 29 Новембар од стратешког значаја. За протеклих 10 година 29 Новембар је тотално упопаштен. Држава није имала пару да интервенише пуном снагом, него је давала нешто средстава на кашичицу. Локална власт и политика су се повремено убацивали, да и они нешто учине, па су само једни другима сметали. У том препуцању руководство се смењивало, неко нешто узео, неко ништа, углавном 29 Новембар је из године у годину тонуо. Оно што је ТВ (Суботичка Супер Тв) скоро показала, како изгледа фабрика, после стечаја, је срамота да види свет. Паре су добијене за конзервирање фабрике, а она личи као да је пала НАТО бомба на њу. Није могуће да нико није могао да затвори воду, да не цури по халама,

или да затвори врата, да не висе као на филму страве. Сада се надувавају ствари како треба 120 милиона динара да се покрене производња. Новац је сигурно потребан за обезбеђење репро материјала. Али, једно од могућих решења је: овај регион је јак по сточарској производњи и приватни и друштвени сектор. Да је неко позвао само Равницу Бајмок, Нову Бразду Бурђин, Агрокомбинат, Чантавир, итд. дао им чврсте гаранције и фабрикуна располагање, само да колу и пласирају своје производе, проблем је решен: сви запослени, ре-про материјал обезбеђен, без интервенције државе. У крајњем случају требао је добар домаћин, можда чак удружење сељака. Ове комбинате сам напоменуо зато што су уложили велика средства и изградили сопствене кланице, док је 29 Новембар пропадао. Требало им га дати бесплатно. Могли су лакше да покрену производњу у 29 Новембру, него да граде себи фабрике, јер када се сутра промени руковођство, питање како ће сутра те кланице да раде у тим комбинатима. Овим нисам хтео да вређам руковођства поменутих комбината. Највероватније није их нико ништа ни питао, као ни нас радикале. Било би добро, да 29 Новембар успе, али како ће када поменути комбинати немају више потребе да сарађују са 29-тим. Индивидуална производња је нестабилна. Поремећаји цену на тржишту брзо испразне сељачка газдинства. Фабрика више нема своје кооперанте. Знаћемо вишепосле избора, како сада ствари стоје сточне хране нема довољно. Уместо да се увезе храна и спасе сточни фонд он ће бити уништен па ће држава опет морати да даје девизе за увоз меса све до обнове и узгода стоке за клање.

Пореска политика?

Српска радикална странка има сасвим другу концепцију у односу на садашње стање. Држава ствара буџет на бази пореза који су прописани са великим стопама, плаћају се на сваком кораку, па се ту много греши, нема добре пореске политике ни њене контроле, док се порез буде обрачунавао и плаћао у месту седишта производње свих производа (мислим на робу широке потрошње). Сада-

шњи систем дозвољава више прекупца и сви учесници у промету плаћају део пореза на остварену своју добит одузимајући га од плаћеног пореза претходног учесника у промету. То изискује време и трошак обvezника пореза а исто тако немогућност контролног органа да то преконтROLИШЕ. Плаћањем пореза у седишту производија роба је аутоматски јефтинија има учесника у даљој продаји и тиме се постиже и други ефекат повећава се производња кроз коју се надокнађује овај порез када има више учесника у промету. Порез на добит предузећа неопходно је умањити за износ који је предузеће уложило у обнову побољшања материјалних услова рада. Законом о радним односима треба забранити пензионерима рад преко студенских задруга. Члан студенских и омладинских задруга ангажован на привременим и повременим пословима (према Закону о порезу грађана приходи који се остварују до износа 75% нето просека у Републици који се исплате у једном месецу) не опорезују се. Велики број фирм не плаћа пензионо инвалидско осигурање (ПИО). Један

део је ослобођен уредбом. Мали број легално запослених не може обезбедити довољан број средстава за исплату пензија.

Организација власти?

Садашњи систем и систем избора предвиђа дводомно одлучивање Законодавне и Извршне власти и ми то апсолутно прихватамо. Међутим, у нашем програму не стоји тако. Сматрамо да би био бољи једнодомни парламент, из разлога што треба трошак државних органа што је год могуће појефтинити. Управљати државом што је могуће једноставније. Једнодомни парламент доноси све законе (законодавна власт) а Влада је та која спроводи законе преко својих министарстава округа и локалне самоуправе у оном делу који је у њеној надлежности. Ако Влада и министарства не спроводе закон, народ их опозива преко својих посланика. Рад локалне самоуправе заснован је на посебној концепцији, због своје специфичности, и распореда општинског буџета то су средства са којима располаже Скупштина општине.

СТЕВО ЦВИЈЕТИЋАНИН, КАНДИДАТ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ - ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ ЗА ПОСЛАНИКА У ВЕЋЕ ГРАЂАНА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У ИЗБОРНОЈ ЈЕДИНИЦИ 5 - СУБОТИЦА

Рођен је 20.фебруара 1945. Дипломирани је инжењер организације рада и запослен у предузећу УМЕТНОСТ у Бачкој Тополи. Председник је Општинског одбора Српске радикалне странке Бачка Топола од 1999. године.

**РАЗГОВОР СА ДИПЛ. ИНГ. ДЕЈАНОМ
РАДОВАНОВИЋЕМ КАНДИДАТОМ СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ - ДР ВОЈИСЛАВ
ШЕШЕЉ ЗА ПОСЛАНИКА У ВЕЋЕ
ГРАЂАНА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ
ЈУГОСЛАВИЈЕ У ИЗБОРНОЈ
ЈЕДИНИЦИ 5 - СУБОТИЦА**

Дејан Радовановић, рођен је 1972. године у Бачкој Тополи. Основну школу је завршио у Ловћенцу а средњу у Б. Тополи. Дипломирао је на Факултету техничких наука у Новом Саду – одсек машинство. Током студија бавио се друштвеним активностима, поред осталог обављао је функцију председника Организације студената машинства Југославије. Запослен је у АД Братство Суботица. Ожењен је и отац је двоје деце. У оквиру страначких активности члан је Општинског одбора Српске радикалне странке Мали Иђош и Окружног одбора СРС Севернобачког округа. Кандидатура г-дина Радовановића повод је за разговор са њим кроз који ће се представити бирачима.

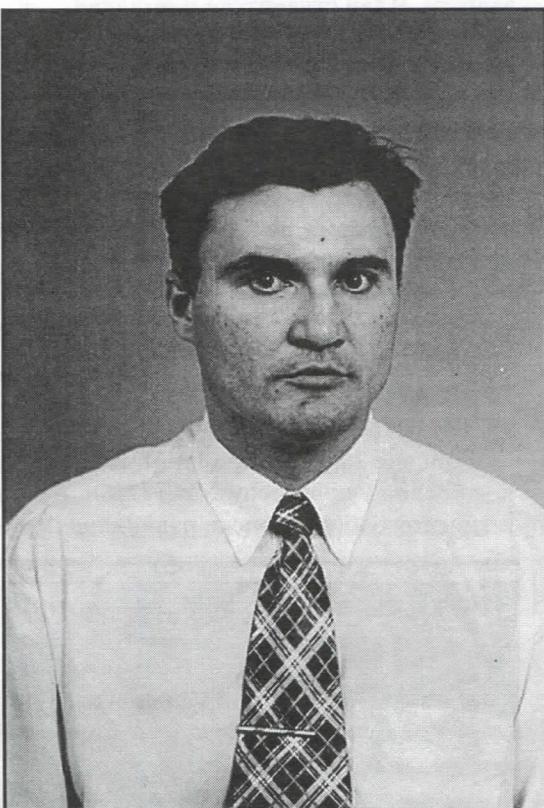
Какве су шансе радикала на предстојећим изборима, будући да им се замерало учешће у коалицијоној влади са левицом?

Већ него икад. Искрено да вам кажем и ја сам накратко био збуњен да не кажем, разочаран уласком радикала у коалициону владу са левицом али сам врло брзо увидео далекоумност такве одлуке. Можда се на трен осуђео чланства или то је био свестан ризик које је руковођство странке морало да преузме на себе, с друге стране створио се велики број министарских места, заменика и помоћника министра које су попунили наши људи и који су се за ове две године научили послу тако да су радикали сад апсолутно спремни да преузму власт и сигурно ће после ових избора проценат учешћа у власти бити кудикамо већи.

Шта је то што вас чини толико сигурним у победу радикала?

Наш народ је изузетно паметан и не можеш га убедити у нашто што

сам не види. Они знају да су све иницијативе око дечијих додатака, пензија, привредног препорода наше земље путем концепта јавних радова заслуге радикала, без обзира што се наши коалициони партнери промовишу, а народ зна да радикали могу још боље и више те ће им стога и указати поверење на предстојећим изборима.

Какве су ваше шансе као представник СРС Севернобачког округа за посланика у Већу грађана савезног парламента?

Ја излазим на листи заједно са гдином Николом Лалићем и Стевом Цвијетичанином. Мене лично изузетно радује што у оквиру наше странке имамо и велики број других националности. Будући да је у овом округу већинско становништво мађарске националности а све је ви-

ше оних Мађара којима се не свиђа садашња локална власт и који све више вођени успесима општина у којима су радикали на власти, указују поверење Српској радикалној странци - резултат ће бити до краја неизвестан.

Народ на овим просторима не воли пуно да се бави политиком, он само жели да живи добро и доста му је свакојаких лоповљука зато ће сигурно велики број гласова дати некорумпиранији и некомпромитованој Српској радикалној странци и нама као њиховим преставницима у Већу грађана.

Ви сте такође кандидат за одборника у Скупштини општине Мали Иђош?

Да. Општински одбор М.Иђош се састоји из три Месна одбора: МО Фекетић, МО Ловћенац и МО М.Иђош, односно има укупно 25 Изборних јединица а ја ћу бити кандидат на једном од њих. Иначе свих 25 изборних места су покривена са нашим најбољим члановима било да су представници за одборнике било за посматраче (чуваре кутија). Иначе биће објављен један посебан специјалац Велике србије где ће се промовисати сви наши кандидати.

Какве су ваше шансе за победу?

Нама је циљ да освојимо бар три одборничка места у општини што бо за нас у овом тренутку био добар успех, а имамо велике шансе да то и остваримо, то је у овом тренутку реалност.

Шта бисте на крају поручили вашим бирачима?

Отприлике исто оно што пише у изборном програму Српске радикалне странке: мудрост, памет, знање и поштење. Да нам се пружа не често шанса да бирамо своје представнике у органима власти и да не би требали да бирамо оне због којих ћемо се наредне 4 године кајати. Треба добро размислiti и гласати по сопственој савести за младе, некорумпирани, компетентне, амбициозне од којих сам један и ја. Мада нпр. локална власт у Општини М.Иђош покушава да добије гласаче измиривањем обавеза нередовним

ИЗВОД ИЗ ПРОГРАМА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

РЕГИОНАЛНИ РАЗВОЈ

Регионална политика у визији српских радикала чини важну компоненту развојне политици, при чему се њен циљ своди на постизање прихватљиве толеранције регионалних разлика. Активна регионална политика мора бити у функцији: потпунијег коришћења укупних привредних потенцијала; смањења притисака на „градску“ запосленост; смањења укупних друштвених трошкова (због екстремне концентрације економских и других активности); смањења разлика у нивоу, односно квалитету животног стандарда и равномернијег економског оптерећења животног простора.

Отежано задовољавање егзистенцијалних потреба и нижа социјална сигурност у животном амбијенту мање развијених, не може бити надокнађена никаквим акцијама на кратак рок и мерама субвенционизма. Минимални инфраструктурни стандард је предуслов заснивања ма које економске активности и минималне социјалне сигурности. Инвестиције (јавне) у инфраструктуру неразвијеним подручјима треба да обезбеде такве животне стандарде и радне услове који, бар у скромној мери, прате достигнућа епохе. Територијална равномерност економских активности биће условљена територијалном дистрибуцијом нових инвестиција.

У тржишној привреди би спонтани процеси довели до фаворизовања развијених делова концентрацијом делова, а на штету мање развијених. Међутим, постоје мере којима се може утицати на равномерност активности у територијалном смислу: услови инвестиционог кредитирања, обезбе-

ђење допунских инвестиционих средстава из јавних финансијских извора, фискална политика и јавне инвестиције.

Поред економских критеријума интензивирања економских активности у мање развијеним подручјима, који морају обухватити и секторски и територијални аспект, мора се водити рачуна о ванекономским мотивима регионалног развоја: задржавање становништва на стратешки важним подручјима, промена демографске односно етничке структуре и стишавање социјалних напетости, солидарност и слично.

Интензивирањем развоја одређених подручја морају се реално сагледавати основни локациони чиниоци конкретне производње, а нарочито расположивост потребне радне снаге, њена производна знања и искуства, као и близина, обим и квалитет потребних сировина. Инвестиције ће имати подстицајно дејство на укупну економску активност одређеног подручја ако, пре свега, ангажују локалну радну снагу и омогућују локалну дистрибуцију доходака, односно, повећања дохотка становништва у непосредном окружењу.

Веома је битно стимулисање приватних инвеститора са подручја локације инвестиционих објеката или одговарајућег завичајног порекла. Ова категорија инвеститора може бити најистрајнија у инвестиционом подухвату на подручју са којим постоје њихове емоционалне везе. Оживљавање економске активности има значајних могућности и у повратку економских емиграната. Значајан допринос равномернијем регионалном развоју може дати и децентрализација престонице стварањем неколико метропола у земљи.

платишама електричне енергије којима је претходно искључена струја, што је изузетно непоштено према онима који своје обавезе редовно испуњавају, ни то им не може пуно помоћи јер не могу да купе савест овог величанственог народа који ће знати да се ибори за себе и своја права. Такође желим да напоменем основне смернице малоићашких радикала, којих ће се придржавати и за чије ће се остварење залагати:

Доследно поштовање свих законских одредби о локалној самоуправи. Без смањења броја запослених у општинским структурама. Од њих направити институције које служе као сервис грађана, поштујући искуства успешних општина у којима су радикали на власти.

Доношење новог урбанистичког плана, легализацију дивље стамбене градње, продају општинског земљишта путем јавнеlicitације и омогућавање равноправне градње и приватним лицима и предузећима.

Поправку и асфалтирања путева који су у надлежности општине, прилагозима депонијама сметлишта, пута ка жељезничкој станици...

Трајно решење питања снабдевености грађана здравом, бактериолошки исправном пијаћом водом путем изградње нових бунара или повећањем капацитета постојећих пумпи. Уређење пијачног простора у циљу обезбеђењу основних хигијенских услова при продаји намирница и других роба путем реновирања старих и изградњом нових наткривених тезги. Подстицање културних дешавања у Општини путем суфинансирања позоришних група, фолклорних ансамбала, вечери поезије, музике, односно задовољства наших суграђана. Развијање програма за младе у циљу њихових свестраних ангажовања. Активирање фолклорних и драмских секција, помагање спортским екипама и уопште подстицање спорта.

Подстицање привредних колективса територије наше општине који поседују потребну инфраструктуру а већ годинама не раде, а имају све потребне атрибуте за успешно пословање. подстицање приватног предузетништва и уопште тежња ка приватизацији.

СОЦИЈАЛНА ПОЛИТИКА

Страховито раслојавање друштва последица је погубне владавине социјалиста. Званична политика није нашла одговарајуће механизме заштите социјалног положаја грађана или није хтела, како би социјално угрожене грађане држала што дуже у зависности од званичне политике и њене „социјалне правде“. Пад свих привредних активности и недостатак решења за њихово подстицање, договорна економија као облик организовања и функционисања привреде, друштвена својина, занемаривање економских законитости и њихово подређивање погрешним идеолошким примесама, узроци су драстичног пада стандарда грађана и довођења великог дела становништва на руб егзистенције.

Тамо где је политика власник, управљач, порезник, контролор па и тржиште, проблеми и апсурди су неминовни.

Пад привредних активности и чињеница да социјални покретачи не постоје, довели су до пада прихода запослених и повећања броја незапослених. Да апсурд буде већи, међу незапосленима се налазе најшковованији и млађи који би, по логици ствари, морали да буду најпродуктивнији део популације. Култ нерада и неодговорности социјалисти негују као признату вредност. Култ идеолошке припадности, послушништва, подобности и флексибилности негује се као вредност која се цени и валоризује распоређивањем на боља радна места. Стручни кадрови на руководећим местима скоро да и нису потребни јер партија „води бригу о свему“. И могу се предлагати „промене“, само се не сме дирати у друштвену

својину и монопол власти. Неконтролисано пензионисање (старосне, инвалидске пензије), запошљавање без стварних потреба привреде у друштвеним предузећима, материјално обезбеђивање запослених без стварања нових вредности, уз сталан пад производње, само су продубљивали економску кризу и нису значајније спречили суноврат социјалног положаја становништва. Флоскула социјалистичког режима о активној социјалној поитици показала је сву бесмисленост социјалистичке власти. Зато српски радикали променом власти и увођењем либералног концепта привреде пројектују услове за вођење рационалне и успешне социјалне политике.

ПРАВО НАЦИОНАЛНИХ МАЊИНА

Српска радикална странка сматра да питање националних мањина и заштита њихових права и слобода представља један од показатеља стварног поштовања принципа равноправности и једнакости грађана, али и значајан показатељ степена развијених демократских односа у једној држави. Мањине представљају групе становника једне државе које се од бројно преовлађујућих група разликују извесним обележјима као што су верска, етничка, језичка и које та обележја желе да сачувају. Имајући у виду да права мањине, као колективитета, нису ништа друго него саставни део комплекса људских права, Српска радикална странка сматра да и она, као и индивидуална права сваког појединца, морају бити заштићена у складу са највишим демократским стандардима. Сматрамо да је и правно и правично и, на крају кра-

јева, разумно да се лицима међусобно повезаним, а која се по неком показатељу (вера, нација, ентицитет) разликују од већине становништва, обезбеди право на очување те своје посебности.

У нашој земљи питање заштите права националних мањина је посебно актуелно. Нажалост, захваљујући комунистичком систему и једнопартијској тоталитарној држави, у претходних 50 година представници већинског народа били су угрожени, а припадници националних мањина повлашћени и привилеговани, посебно они који су учествовали у власти или јој били близки по рођачкој и клановској линији. Српска радикална странка, као странка изразите демократске оријентације, учиниће све да права националних мањина буду загарантована највишим правним актима као и да проглашено право на посебност добије и реалну заштиту.

Најпре, припадници, мањина не могу и не смеју бити лишени права на сопствени културни живот, слободну употребу матерњег језика и писма, што обухвата и право на школовање и образовање, као и право на објективно и непристрасно информисање. У складу с тим, а поштујући принцип приватне иницијативе, дозволили бисмо потпуно слободну изградњу школа, универзитета и информативних кућа за припаднике националних мањина, али средства не би била обезбеђивана из државне касе, већ би сами, према могућностима, морали да приступе изградњи, оснивању и отварању поменутих институција. Српска радикална странка признаје право представницима мањина да, уколико су изабрани, буду заступљени у државним органима и органима локалне самоуправе.

Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ **Главни и одговорни уредник:** Синиша Аксентијевић
Број уредила редакција Општинског одбора СРС Суботица: Зоран Вељановић (уредник), Владимира Антић, Вера Ачић, Божидар Вујић,
Тереза Гулд, Гојко Радић, Миодраг Радојчић, Драган Товаришић,

Предраг В. Шаровић (технички уредник) Мирољуб Андријевић (фотографија), Марија Бала (секретар редакције)

Редакција прима пошту на адресу Трг Лазара Нешчића 1/Х, соба 124, телефон: 024/551-928

Новине „Велика Србија“ уписане су у Регистар јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године
Штампа: „ГРАФОПАН“ Суботица 024/566-054

Тираж: 2.500 примерака